

РЕШЕНИЕ

№ 153

гр. Бургас, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди
двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Росен Д. Парашкевов

Членове: Калина Ст. Пенева
Кремена Ил. Лазарова

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова
като разгледа докладваното от Калина Ст. Пенева Въззивно гражданско дело
№ 20232100501988 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.258 и сл. от Гражданския процесуален кодекс.

Подадена е **въззивна жалба** от Областна дирекция на МВР-Бургас, БУЛСТАТ 129009742, с адрес гр. Бургас, ул.„Христо Ботев” № 46, чрез процесуален представител главен юрисконсулт Гергана Владимирова срещу решение № 2130/19.10.2023 год. по гр.д.№ 4685/2023 год. по описа на Бургаския районен съд, с което е **признато за незаконно и е отменено дисциплинарното наказание „уволнение”**, наложено на А. В. А. от гр. Б., ж/к „Б. М.“, бл. **, вх. *, ап. **, ЕГН *****, на основание чл.187, ал.1, т.3 във вр. с чл.188, т.3 и чл.190, ал.1, т.7 от КТ със заповед № 251з - 2908 / 08.06.2023 год. на директора на ОД на МВР - гр.Бургас. **Осъдена е** ОД на МВР-гр. Бургас, с адрес: град Бургас, ул.„Христо Ботев” № 46, представлявана от ст.комисар Емил Павлов, да заплати на А. В. А., деловодни разноски в размер на **800 лв.** Осъдена е ОД на МВР – гр.Бургас, с адрес: град Бургас, ул.„Христо Ботев” № 46, представлявана от ст.комисар Емил Павлов,

да заплати по сметка на Бургаския районен съд държавна такса в размер на **80 лв.**

Във въззивната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон и необосновано. Оспорен е извода на районния съд за неспазване от работодателя на срока по чл.194, ал.1, пр.2 от КТ за налагане на дисциплинарното наказание. Твърди се, че изводите на съда за неспазен двумесечен срок от откриване на нарушението е необоснован и не съответства на събраните по делото доказателства. Изложени са подробни съображения, че в случая този срок тече не от момента на депозиране на докладните – т.е. от 02.03.2023 год., а от момента в който е приключила проверката назначена от работодателя, завършила със справка рег. №251р-23268/31.05.2023 год. Твърди се, че към този момент работодателят е узнал всички индивидуализиращи признаци на нарушенията, поради което срокът за налагане на дисциплинарно наказание на ищцата е спазен. Направено е искане за отмяна на обжалваното решение, за отхвърляне на предявения иск и за присъждане на съдебните разноски за заплатена държавна такса за въззивно обжалване, както и на юрисконсултско възнаграждение по 100 лв. за всяка съдебна инстанция. Заявено е евентуално оспорване поради прекомерност, на размера на заплатено от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

В срок е постъпил **отговор** на въззивната жалба от въззиваемата А. В. А. чрез процесуален представител адв. Мария Овагемова. Изложени са подробни съображения в подкрепа на изводите на съда, че работодателят не е спазил преклузивния двумесечен срок за налагане на дисциплинарното наказание, тъй като за твърдяното бездействие на ищцата той е узнал още с депозиране на докладната. Изложени са и съображения по същество за незаконосъобразност на заповедта за уволнение поради неизвършване на сочените нарушения на трудовата дисциплина от ищцата. Твърди се, че няма данни, че ищцата лично е получила документите за които е отразено, че не е обработила в срок. Поддържани са възраженията, че наложеното дисциплинарно наказание е акт на злоупотреба с право от страна на работодателя, и за неправилна преценка на работодателя за тежестта на описаните нарушения. Направено е искане за потвърждаване на обжалваното решение и за присъждане на съдебните разноски във въззивното производство.

Въззивната жалба е подадена в срок от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и е ДОПУСТИМА.

С обжалваното решение Бургаският районен съд се е произнесъл по иск с правно основание чл. 344, ал.1, т.1 от КТ.

В открито съдебно заседание на въззивния съд страните поддържат изразените становища.

Бургаският окръжен съд, като взе предвид изложеното по-горе и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Обжалваното решение е постановено от компетентен съд в рамките на правомощията му, по допустим иск, поради което **е валидно и допустимо.**

С предявения иск от ищцата А. В. А., ЕГН ***** против Областна дирекция на МВР-Бургас, ищцата е поискала след като бъде признато за незаконно уволнението ѝ, да бъде отменена заповед № 251з - 2908 / 08.06.2023 год. на директора на ОДМВР-Бургас, с която ѝ е наложено дисциплинарното наказание „уволнение” от длъжността „с. о.“ в група „А.“ на В. РУ при ОДМВР-Бургас. Твърди, че заповедта е незаконосъобразна на няколко основания: защото е издадена след изтичане на двумесечния срок по чл.194, ал.1 от КТ, защото обяснения са ѝ поискани само формално и не относно висички посочени в заповедта нарушения, поради което не е спазен чл.193, ал.1 от КТ, защото не е извършила посочените в заповедта 15 нарушения, тъй като не е установено, че точно тя е следвало да регистрира описаните пощенски пратки, за които не е установено кога са били доставени, защото при налагане на дисциплинарното наказание не е съобразена тежестта на нарушенията, а наложеното ѝ наказание е акт на злоупотреба с право от страна на работодателя. Поискана е отмяна на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание и присъждане на направените по делото разноси.

С писмения си отговор ответникът е оспорил предявения иск. Твърди, че всички изисквания на закона са спазени, а възраженията на ищцата са неоснователни. Направено е искане за отхвърляне на предявения иск и за присъждане на съдебните разноси.

От събраните по делото доказателства се установява, че със заповед № заповед № 251з - 2908 / 08.06.2023 год., **връчена на 09.06.2023 год.**, на

ищцата по делото А. В. А. работеща по трудово правоотношение при ответника - „с. о.“ в група „А.“ на В. РУ при ОДМВР-Бургас, е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

Установено е по делото, че органът на дисциплинарна власт - Директорът на ОДМВР-Бургас на **01.03.2023** год. е бил уведомен с две докладни съответно с рег. № 434р-6439/01.03.2023 год. и рег. №434р-6399/01.03.2023 год. на началника на В. РУ-Бургас / л.108 и сл./, че началникът на В. РУ-Бургас, съвместно с гл. инспектор - началник сектор „Охранителна полиция“ при В. РУ-Бургас и ст. Инспектор-началник група ПКП „Б. М.“ към сектор „Криминална полиция при В. РУ-Бургас на **28.02.2023** г. са установили на бюрото на с. о. А. А., постановление с изх. № 1898/08.02.2023 г. по описа на Районна прокуратура - Бургас за отказ за образуване на досъдебно производство и налагане на административно наказание по смисъла на чл.218Б от НК, пристигнало в деловодството на В. РУ-Бургас на 09.02.2023 г., което в интервала от пристигането на 09.02.2023 г. до 28.02.2023 г. не е било регистрирано и **че от м. октомври 2022 г. до м. февруари 2023 г. от Районна прокуратура - Бургас в деловодството на В. РУ-Бургас са изпратени 32 бр. спрени досъдебни производства, които не са били деловодно обработени.** Същите е трябвало да бъдат регистрирани от с. о. А. А., съгласно вменените ѝ служебни задължения със заповед с рег. № 434з-1124/04.10.2022 г. на началник В. РУ- Бургас.

Върху докладните е поставена резолюция от Директора на ОДМВР-Бургас на 02.03.2023 год.

Съз заповед №251з-1324/20.03.2023 год. на директора на ОДМВР-Бургас е назначена комисия за извършване на дисциплинарната проверка по случая.

С обжалваната заповед органът на дисциплинарна власт е приел, че ищцата е допуснала нарушения на т.1- **да изпълнява качествено и в срок поставените задачи** и т.3- **да регистрира и обработва явни документи**, от длъжностна характеристика за заеманата от нея длъжност, на чл.46, ал.1 - **да регистрира входящите документи в деня на получаването им**, и на чл. 48, ал.1 - **да докладва входящата кореспонденция на началника на В. РУ най-късно до следващия работен ден след получаването ѝ в деловодството на районното управление**, от Вътрешните правила за организацията на

документооборота в МВР, утвърдени със заповед рег. № 8121з-1013/08.08.2017 г., изм. и доп. със заповед рег. № 8121 з-164/03.02.2023 г. , осъществени **чрез бездействие**, тъй като:

1.ДП с Вх. № 9732/25.10.2022г. - 434 ЗМ 338/2022г.- е изпратено на 27.10.2022, получено до 01.11.2022 и е трябвало да бъде регистрирано на 01.11.2022 и докладвано най-късно до 02.11.2022 г., 2.ДП с Вх. № 13502/04.11.2022г. - 434 ЗМ 527/2022г. изпратено на 07.11.2022 г. - получено до 10.11.2022г. и е трябвало да бъде регистрирано на 10.11.2022 г. и докладвано най-късно до 11.11.2022г., 3.ДП с Вх. № 11449/07.11.2022г. - 434 ЗМ 402/2022г. изпратено на 08.11.2022г. - получено на 09.11.2022 г.- в колет с баркод PS800002UOSGH, и е трябвало да бъде регистрирано на 09.11.2022 г. и докладвано най-късно на 10.11.2022г., 4.ДП с Вх. № 13955/08.11.2022г. - 434 ЗМ 583/2022г. изпратено на 10.11.2022 г. - получено до 15.11.2022 г. и е трябвало да бъде регистрирано на 15.11.2022 г. и докладване най-късно на 16.11.2022г., 5.ДП с Вх. № 15217/08.11.2022г. - 434 ЗМ 597/2022г. изпратено на 10.11.2022 г. - получено до 15.11.2022 г. и е трябвало да бъде регистрирано на 15.11.2022 г. и докладвано най-късно до 16.11.2022г., 6.ДП с Вх. № 13396/09.11.2022г. - 434 ЗМ 523/2022г. изпратено на 10.11.2022г. - получено до 15.11.2022г. и е трябвало да бъде регистрирано на 15.11.2022 г. и докладвано най-късно до 16.11.2022г., 7. ДП с Вх. № 8017/17.11.2022Г. - 434 ЗМ 367/2022г. изпратено на 18.11.2022г. - получено до 23.11.2022 г., и е трябвало да бъде регистрирано на 23.11.2022г. и докладвано най- късно до 24.11.2022г., 8.ДП с Вх. № 5172/22.11.2022г. - 434 ЗМ 157/2022г. изпратено на 24.11.2022г. - получено до 29.11.2022г., и е трябвяло да бъде регистрирано на 29.11.2022г. и докладвано най- късно до 30.11.2022г., 9. ДП с Вх. № 1291/22.11.2022г. - 434 ЗМ 662/2022г. изпратено на 24.11.2022г. - получено до 29.11.2022г. и е трябвало да бъде регистрирано на 29.11.2022г. и докладвано най-късно до 30.11.2022г., 10.ДП с Вх. № 6478/23.11.2022г. - 434 ЗМ 220/2022г. изпратено на 25.11.2022г. - получено до 30.11.2022г. и е трябвало да бъде регистрирано на 30.11.2022г. и докладвано най-късно до 01.12.2022г., 11. ДП с Вх. № 16097/23.11.2022г. - 434 ЗМ 626/2022г. изпратено на 25.11.2022г. – получено до 30.11.2022г. и е трябвало да бъде регистрирано 30.11.2022г. и докладвано най-късно до 01.12.2022г., 12.ДП с Вх. № 11199/23.11.2022г. - 434 ЗМ 452/2022г. изпратено на 25.11.2022г. - получено до 30.11.2022г. и е трябвало да бъде регистрирано на 30.11.2022г. и

докладвано най-късно до 01.12.2022г., **13.ДП с Вх. № 15424/29.11.2022г. - 434 ЗМ 548/2022** г. изпратено на 30.11.2022г. - получено до 05.12.2022г. и е трябвало да бъде регистрирано на 05.12.2022г. и докладвано най-късно до 06.12.2022г., **14.ДП с Вх. № 13805/29.11.2022г. - 434 ЗМ 547/2022г.** изпратено на 30.11.2022г. - получено до 05.12.2022г. и е трябвало да бъде регистрирано на 05.12.2022г. и докладвано най-късно до 06.12.2022г., а **постановление с изх. № 1898/08.02.2023г. по описа на Районна прокуратура - Бургас** за отказ за образуване на досъдебно производство, получено във В. РУ не по-късно от 15.02.2023г. е трябвало до 15.02.2023г. да бъде регистрирано в деловодната система, и най-късно до следващият работен ден - 16.02.2023 г. да е докладвано на началника на В. РУ-Бургас.

В заповедта е посочено, че към датата на проверката извършена от началника на В. РУ-Бургас, съвместно с гл. инспектор - началник сектор „Охранителна полиция“ при В. РУ-Бургас и ст. Инспектор - началник група ПКП „Б. М.“ към сектор „Криминална полиция при В. РУ-Бургас на **28.02.2023г. е констатирано, че горепосочените документи не са своевременно регистрирани в деловодната система и не са докладвани на началника на В. РУ за поставяне на резолюция.** За твърденията на ищцата в писмените ѝ обяснения по повод на образуваната дисциплинарна проверка, в които тя е посочила, че има много работа и не може да обработи цялата възложената и кореспонденция, както и че просрочената такава е пристигнала в срока на нейното продължително отсъствие и е трябвало да бъде обработена от служителка, която е определена да я замества, е прието, че не кореспондират с констатациите от проверката относно обема на работа и отсъствията на ищцата.

Прието е, че допуснатите нарушения представляват неизпълнение на възложената работа по смисъла на чл. 187, ал.1, т.3 от КТ и не могат да се определят като маловажни, тъй като са свързани с неизпълнение на основни функции на длъжността заемана от ищцата, което е създавало сериозни затруднения в работа на всички служители в районното управление, ангажирани с досъдебните производства - невъзможност указанията на прокуратурата по спрените досъдебни производства да бъдат изпълнени в срок, натоварване на други служители с работата на ищцата. Отчетено е, че ищцата е била награждавана в годините назад, но също, че към момента на налагане на наказанието, е имала три наложени и незаличени на основание чл.

197, ал.1 от КТ дисциплинарни наказания - една „з.“ и две „п. з. у.“, като две от тях са за нарушение на чл.187, ал.1, т.10 от КТ /последните обжалвани и невлезли в сила към издаване на заповедта/. При извършена съвкупна преценка на установените обстоятелства, с обжалваната заповед на ищцата е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“.

От събраните по делото писмени доказателства представени от ответника, съдът намира за установени по делото допуснатите от ищцата нарушения на трудовата дисциплина посочени в заповедта, описани по-горе. Те са съществени, като такива свързани с неупражняване и negliжиране на изпълнението на основните трудови функции на заеманата от ищцата длъжност, рефлектиращи върху дейността на цялото звено в което ищцата полага труд, поради което съдът приема, че наложеното с обжалваната заповед дисциплинарно наказание съответства на тежестта на извършените от нея нарушения. Заповедта е подробна и мотивирана, съдържа изискуемите реквизити по чл.195, ал.1 от КТ, а отразеното в нея е документално обосновано от събраните в дисциплинарното производство доказателства, представени и пред съда. Възраженията на ищцата, че не е допуснала описаните в заповедта нарушения се опровергават от доказателствата събрани от ответника преди налагане на наказанието, с които ищцата е била запозната, които установяват както момента в който необработените деловодни от нея документи са получени на работното ѝ място, така и липсата на обективни пречки за ищцата, за своевременно изпълнение на трудовите ѝ задължения. Работодателят е спазил разпоредбата на чл.189 от КТ, като е изложил факти и съображения въз основа на които е направена преценката за тежестта на нарушенията, обстоятелствата, при които са извършени, както и поведението на работника, които се подкрепят от доказателствата. Ето защо съдът не споделя възраженията на ищцата за недопуснати нарушения на трудовата дисциплина, за необосновано наложено наказание и за несъответствие на наказанието с тежестта на допуснатите нарушения. Неоснователно е и възражението относно неизискани преди налагане на наказанието писмени обяснения. Ищцата е излагала писмени становища относно нарушенията в хода на дисциплинарната проверка, а с писмената покана връчена лично срещу подпис на 05.06.2023 год. е поканена за даване на обяснения по всички деяния, за които ѝ е наложено дисциплинарното наказание. Не може да бъде споделено и възражението за злоупотреба с право от страна на работодателя,

тъй като от изложеното по-горе се установява, че той е имал предвидените в закона основания за налагане на дисциплинарното наказание на ищцата.

Независимо от горното, за да се приеме уволнението на ищцата за законно, следва да са спазени всички кумулативно предвидени изисквания на закона. Съгласно разпоредбата на чл.194, ал.1 от КТ дисциплинарните наказания **се налагат не по-късно от 2 месеца от откриване на нарушението** и не по-късно от 1 година от извършването му. Откриването на нарушението е узнаването от страна на органа по налагане на дисциплинарното наказание на неговите основни характеристики сочещи кой го е извършил, кога е извършено, какво е деянието, кое е нарушено. Съдебната практика е единна в схващането, че под откриване на нарушението по см. на чл.194, ал.1 от КТ следва да се разбира узнаването от субекта на дисциплинарна власт на установено в съществените му признаци нарушение на трудовата дисциплина - субект на нарушението, време и място на извършването му, съществените признаци на деянието от субективна и обективна страна, които го квалифицират като дисциплинарно нарушение. Преценката за спазване на сроковете по чл.194, ал.1 от КТ е конкретна и следва да се извърши на базата на установените по делото факти и обстоятелства. **В случая узнаването от страна на директора на ОДМВР-Бургас за бездействието на ищцата по обработване на процесната документация постъпила в деловодството на полицията, е станало с докладните с рег. № 434р-6439/01.03.2023 год. и рег. №434р-6399/01.03.2023 год. и опис към втората – л.108 и сл., адресирани до Директора на ОДМВР-Бургас, изготвени от началника на В. РУ-Бургас, като се има предвид, че последният е органът от ведомството със задължение да контролира точното спазване на Вътрешните правила за документооборота. Ето защо следва да се приеме, че органът по налагане на дисциплинарно наказание е узнал за извършените от ищцата нарушения послужили като основание за дисциплинарното наказание, на 01.03.2023 год., поради което срокът по чл.194, ал.1 от КТ тече от този момент.** В цитираните докладни от 01.03.2023 год. ясно са описани, преписките по кои точно досъдебни производства, посочени и в заповедта за уволнение, ищцата е имала задължение своевременно да регистрира и обработи деловодно, но не го е направила в срок /най-късно до следващия работен ден след получаването ѝ в деловодството на районното управление - чл.48, ал.1 от от Вътрешните

правила за организацията на документооборота в МВР/ – т.е. посочени са същественият признаци на допуснатите от нея нарушения, свързани с неизпълнение на основната и трудова функция. След узнаване за нарушенията допуснати от ищцата, въпрос на вътрешна организация на органа на дисциплинарна власт, е начина по който ще протече дисциплинарната проверка и дали това изисква допълнителни уточнения на обстоятелства относно тези нарушения или не, но приключването на последващата проверка не измества началото на срока по чл.194, ал.1 от КТ, тъй като той винаги тече от узнаването, а не от допълнително предприетите действия след това узнаване. Ето защо съдът не споделя възраженията по въззивната жалба, че двумесечният срок следва да тече от момента на приключване на т.н. дисциплинарна проверка и депозиране на справка с рег. № 251р-23268/31.05.2023 г.

Предвид горното, считано от 01.03.2023 год., **на 09.06.2023 год.** - към момента на налагане на дисциплинарното наказание на ищцата, след приспадане на времето, в което теченето на срока е било спряно за общо 9 дни, двумесечният срок по чл.194, ал.1 от КТ е изтекъл, **което на самостоятелно основание сочи незаконност на обжалваната заповед и е законова причина за уважаване на предявени иск по чл.344, ал.1, т.1 от КТ .**

Ето защо, като е стигнал до аналогични правни изводи, Бургаският районен съд е постановил **правилно решение**, което следва да бъде потвърдено от настоящия съд.

С оглед изхода от делото в полза на въззиваемата страна са дължими направените по делото разноси за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на **800 лв.** Съдът намира направеното от въззивната страна възражение за прекомерност по чл.78, ал.5 от ГПК за неоснователно. От една страна платената сума е с несъществено завишаване на минимума предвиден по чл.7, ал.1, т.1 от Наредба № 1 за МРАВ, а от друга страна – съответства на правната и фактическа сложност на делото и извършените от адвоката на въззиваемата процесуални действия по делото.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 2130/19.10.2023 год. по гр.д.№ 4685/2023 год. по описа на Бургаския районен съд.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР-гр.Бургас, с адрес: град Бургас, ул."Христо Ботев" № 46 да **заплати на** А. В. А., ЕГН ***** направени разноси за заплатено адвокатско възнаграждение във въззивното производство в размер на **800 лв.** /осемстотин лева/.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния касационен съд с касационна жалба в едномесечен срок от връчването на препис от него на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____